

Środa, 28 września 2005 r.

- M. wyrażając przekonanie, że historyczne wydarzenia z sierpnia 1980 roku były ważne dla całej Europy, a strajk stoczniowców gdańskich i porozumienia gdańskie można uważać za początek upadku systemu komunistycznego, zakończenia zimnej wojny i podziału Europy oraz upadku muru berlińskiego,
1. Wyraża swoją głęboką wdzięczność polskim robotnikom i wszystkim narodom Europy Środkowej i Wschodniej, które walczyły o prawa człowieka, wolność, solidarność i zjednoczenie Europy.
  2. Uznaje, że dla upamiętnienia tego zrywu i zapewnienia mu miejsca w zbiorowej pamięci Europy, dzień 31 sierpnia ma być obchodzony jako Dzień Wolności i Solidarności.
  3. Wzywa Radę i Komisję do szerzenia świadomości faktu, że *Solidarność* jest częścią europejskiej edukacji i kultury.
  4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm Państw Członkowskich.

P6_TA(2005)0358**Znaczenie spójności terytorialnej dla rozwoju regionalnego****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie znaczenia spójności terytorialnej w rozwoju regionalnym (2004/2256(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, a w szczególności artykuły I-3, I-14, II-96, III-220, III-365 ustęp 3, oraz artykuł 8 Protokołu w sprawie stosowania zasad subsydiarności i proporcjonalności,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, zmienione Jednolitym Aktem Europejskim oraz Traktatami z Maastricht, Amsterdamu i Nicei, a w szczególności artykuły 158 i 159 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając rezolucje z dnia 7 lutego 2002 r. ⁽¹⁾ i 22 kwietnia 2004 r. ⁽²⁾ w sprawie odpowiednio drugiego i trzeciego sprawozdania Komisji w sprawie spójności gospodarczej i społecznej,
- uwzględniając rezolucję z dnia 2 września 2003 r. ⁽³⁾ w sprawie regionów mniej uprzywilejowanych pod względem strukturalnym (wysp, regionów górskich, regionów o słabej gęstości zaludnienia) w ramach polityki spójności i jej perspektyw instytucjonalnych,
- uwzględniając rezolucję z dnia 29 czerwca 1995 r. ⁽⁴⁾ w sprawie dokumentu Komisji zatytułowanego „Europa 2000+ — Współpraca na rzecz zagospodarowania przestrzennego Europy”,
- uwzględniając Europejską Perspektywę Rozwoju Przestrzennego (EPRP) przyjętą w Poczdamie w 1999 r. przez nieformalną Radę Ministrów właściwych do spraw zagospodarowania przestrzennego,
- uwzględniając Białą Księgę na temat rządzenia Unią Europejską, przyjętą przez Komisję w lipcu 2001 r. (COM(2001)0428),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 10 kwietnia 2003 r. ⁽⁵⁾ w sprawie „Spójności terytorialnej w Europie”,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, str. 329.⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1000.⁽³⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 111⁽⁴⁾ Dz.U. C 183 z 17.7.1995, str. 39.⁽⁵⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2003, str. 23.

Środa, 28 września 2005 r.

- uwzględniając sprawozdania Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Planowania Przestrzennego (ESOPP), sprawozdanie z 2004 r. w sprawie spójności terytorialnej oraz sprawozdanie tymczasowe z wiosny 2005 r., pod tytułem „W poszukiwaniu potencjałów terytorialnych”,
  - uwzględniając analizę z lutego 2005 r. zatytułowaną „Przyszłość polityki spójności”, zrealizowaną przez fundację Nasza Europa na zamówienie Komisji Rozwoju Regionalnego,
  - uwzględniając konkluzje nieformalnej Rady „Zagospodarowanie przestrzenne” z dnia 29 listopada 2004 r. w Rotterdamie,
  - uwzględniając wnioski nieformalnej Rady Ministrów w sprawie polityki regionalnej i spójności terytorialnej z dnia 20 i 21 maja 2005 r., jak również jej projekt opracowania, do końca 2007 roku, dokumentu zatytułowanego „Stan terytoriów i perspektywy dla Unii Europejskiej”,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0251/2005),
- A. mając na uwadze, że spójność stanowi jeden z celów strategicznych Unii, gdyż zmierza ona do promowania harmonijnego i jednolitego rozwoju całości terytorium, oraz że w konsekwencji rozszerzenia Unia musi jeszcze bardziej poprawić skuteczność polityki spójności, biorąc pod uwagę znacznie większe różnice, jakie pojawiają się we Wspólnocie 25 Państw Członkowskich,
- B. mając na uwadze, że spójność terytorialna staje się nowym celem dla Unii oraz wzbogaca cel spójności gospodarczej i społecznej nadając jej wymiar horyzontalny, istotny dla całości terytorium oraz całości kształtu kierunków polityki wspólnotowej,
- C. mając na uwadze, że polityka spójności terytorialnej na poziomie wspólnotowym ma decydujące znaczenie dla rozwoju Unii, wnosząc podstawową „wspólnotową wartość dodaną” mogącą wzmocnić perspektywy zrównoważonego rozwoju,
- D. mając na uwadze, że ostatecznym celem spójności terytorialnej jest maksymalny rozwój całości terytorium, przy uniknięciu geograficznego koncentrowania działalności, oraz poprawa warunków życia wszystkich jego mieszkańców, zapewniając w szczególności równouprawnienie kobiet i mężczyzn,
- E. mając na uwadze, że regionalne zasoby naturalne oraz podkreślanie ich wartości dla przemysłu mają ogromne znaczenie dla rozwoju nie tylko poszczególnych regionów, ale również całej Unii Europejskiej i przynoszą obecnie korzyści wszystkim obywatelom Unii,
- F. mając na uwadze, że ujęcie wymiaru terytorialnego w politykach wspólnotowych jest konieczne i opiera się na stwierdzeniu rzeczywistego wpływu polityk sektorowych na terytorium Unii, a w szczególności polityki transportowej, środowiskowej, polityki konkurencji i badań,
- G. mając na uwadze, że średniookresowa rewizja strategii z Lizbony i Goeteborga była względnie niezadowolająca co do możliwości włączenia wymiaru terytorialnego do priorytetowych celów Unii,
- H. mając na uwadze, że metoda wyznaczania strategicznych kierunków Wspólnoty włącza obecnie spójność terytorialną w zakres polityki spójności, w obrębie której Fundusze udzielają pomocy finansowej,
1. uważa, że spójność terytorialna stanowi fundamentalny cel zagospodarowania przestrzennego Unii i że nadaje ona znaczenie polityce rozwoju regionalnego;
  2. uważa, że spójność terytorialna oparta jest na zasadzie równości między obywatelami, niezależnie od ich miejsca zamieszkania w Unii;

Środa, 28 września 2005 r.

3. domaga się wobec tego, aby rozwój regionalny opierał się na programach zapewniających równość traktowania między jej terytoriami, wszelako z zachowaniem ich różnorodności, co oznacza zwłaszcza odpowiedni dostęp do usług użyteczności publicznej oraz usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
4. domaga się, aby wymiar terytorialny uznano za istotny element strategii z Lizbony i Goteborga;
5. podtrzymuje, że harmonijny rozwój całości terytorium Unii musi opierać się na wdrażaniu modelu rozwoju przestrzennego, zdecentralizowanego w kwestii równego dostępu do infrastruktur oraz wiedzy, jak również roztropnego zarządzania dziedzictwem naturalnym i kulturowym, jak proponuje EPRP;
6. domaga się, aby w pierwszej kolejności zwalczano brak równowagi między centrum a peryferiami oraz rozbieżności wewnątrz krajowe w celu wzmocnienia spójności;
7. podkreśla, w niniejszym duchu, znaczenie współpracy oraz partnerstwa między ośrodkami miejskimi, strefami okołomiejskimi i obszarami wiejskimi, w szczególności znajdującymi się w trudnej sytuacji;
8. podkreśla również rolę miast, zwłaszcza małych i średnich, mających uprzywilejowane oddziaływanie na wzrost gospodarczy i równowagę terytorialną;
9. zaleca wzmocnienie wszystkich wymiarów współpracy terytorialnej, zarówno transgranicznej, ponadnarodowej, jak i międzyregionalnej;
10. pragnie, aby został wdrożony mechanizm skrzyżowania polityk sektorowych mających silny wpływ na rozwój terytoriów Unii z polityką rozwoju regionalnego;
11. wnosi, aby zostały podjęte środki zalecane w Białej Księdze na temat rządzenia Unią Europejską z lipca 2001 r., z myślą o rzeczywistym rządzeniu wielopoziomym i wielosektorowym, przy wzmocnieniu współpracy między trzema szczeblami podmiotów terytorialnych: regionalnym, krajowym i europejskim oraz opartej na zasadzie partnerstwa ze wszystkimi odpowiednimi podmiotami;
12. podtrzymuje, że zasada „jeden fundusz na program” pozwala wzmocnić zintegrowane podejście do polityki spójności i wpisuje się w logikę spójności terytorialnej;
13. wnosi do Komisji, aby w celu oszacowania rozwoju regionów i przeprowadzenia obiektywnej oceny przeszkód dla tego rozwoju, zwłaszcza szczególnych utrudnień terytorialnych, oprócz PKB przestudiowano nowe wskaźniki terytorialne, tj. wskaźnik decentralizacji i dostępności, dotacje na infrastrukturę i transport, poziom aktywności w dziedzinie badań i innowacji, w dziedzinie edukacji i kształcenia, poziom zróżnicowania produkcji na danym obszarze i poziom bezrobocia;
14. zwraca się do Komisji o stworzenie za pośrednictwem ESOPP systemu oceny wpływu wywieranego przez różne polityki wspólnotowe na spójność terytorialną w Unii, oraz podkreśla rolę Parlamentu Europejskiego w procesie monitorowania wyników;
15. ponawia żądanie, wyrażone w trzecim sprawozdaniu w sprawie spójności z lutego 2004 r., mający na celu przyjęcie przez Parlament i Radę „Wspólnotowej strategii spójności” określającej jasne priorytety i konkretne wytyczne dla państw i regionów, stanowiącej regionalny element strategii trwałego rozwoju Unii i opartej na zasadach i celach EPRP;
16. wnosi ponadto, aby przed 2007 r. Komisja opracowała Białą Księgę na temat celu spójności terytorialnej, która określałaby przede wszystkim jak należy zintegrować ów cel z krajowym planem strategicznym każdego Państwa Członkowskiego;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.